

בש"פ 1014/21 - מחמוד חגיראת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1014/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: מחמוד חגיראת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 68767-01-20 מיום 8.2.2021

בשם העורר: עו"ד אברהם כנאענה

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 68767-01-20 מיום 8.2.2021 במסגרתה נדחו בקשות העורר לביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני וליציאה לעבודה במהלך שעות היום.

1. ביום 8.7.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום (אשר תוקן ביום 26.10.2020 במסגרת הסדר טיעון) המייחס לו עבירות של שוד בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 17.2.2020 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית לביסוס המיוחס לעורר בכתב האישום. בדיון שהתקיים לאחר מכן ביקש בא כוח העורר כי בית המשפט יורה על שחרור העורר לחלופת מעצר עוד בטרם יוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו. התקיימו מספר הליכים בעניין זה עד אשר ביום 15.7.2020, במסגרת המעצר בפיקוח אלקטרוני שהושת על העורר, בית המשפט אפשר לו חלונות

התאוררות בליווי מפקח. מאז גם נדחו בקשות העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

2. ביום 26.10.2020 העורר הורשע בעבירות שיוחסו לו במסגרת כתב האישום המתוקן שהוגש. חרף זאת, העורר חזר וביקש מבית המשפט לעיין מחדש בהחלטותיו וביקש כי יותר לו לצאת לעבודה. בית המשפט דחה בקשה זו ביום 10.12.2020 כמו גם ביום 8.2.2021. על ההחלטה האחרונה הוגש הערר שלפני.

3. העורר טוען כי לא ניתן משקל מתאים לעובדה שהוא הודה בכתב האישום המתוקן שבו לא יוחסו לו עבירות של גניבה והונאה שהיו חלק מכתב האישום המקורי ולכך שהמשך הדיון בתיק העיקרי נדחה לחודש אפריל. להשקפתו, לא בהכרח יוטל עליו עונש מאסר בפועל ועל כן אין לשלול ממנו הקלה בתנאי מעצרו. הוא הטעים כי למעט הפרות מינוריות של מספר דקות, הוא לא הפר את תנאי מעצרו ויש לאפשר לו להשתכר למחיתו בשים לב כי לדבריו "בטלה היא אם כל החטאים".

4. המשיבה טענה מנגד כי שירות המבחן שלל את האפשרות לשחרור העורר במסגרת שני תסקירים. בתסקיר מיום 18.11.2020 נאמר כי עדיין נשקפת מידת סיכון מהעורר, ובתסקיר מיום 1.12.2020 לא ניתנה המלצה שונה.

5. לא נפלה טעות בידי בית המשפט המחוזי. כאמור, העורר הורשע זה מכבר בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בכתב האישום מתואר כיצד העורר היכה את אחד המתלוננים בפניו באמצעות אגרופיו ולאחר מכן נטל ממנו בכוח מכשיר טלפון סלולרי וכן כרטיס אשראי. למתלונן נגרמו חבלות לא פשוטות ממעשים אלה. לאחר מכן תואר כיצד העורר נמלט מכוח משטרת במכונתו תוך נהיגה פרועה. על פניו מעשים אלה מצביעים על חוסר מורא מפני הדין. אכן, עוד מוקדם לדעת איזה עונש יושת על העורר, אך מכלול השיקולים מוביל בשלב הזה לכך שלא תינתן לו הקלה נוספת בתנאי מעצרו.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' באדר התשפ"א (21.2.2021).

ש ו פ ט